

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Liber Primvs. Exvltatio In Vtero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

SYMBOLICA

Vtroque stilo

LIBER PRIMVS.

EXVLTATIO IN VTERO.

Symbolum Primum.

Elisabethæ votum vt Ioannem adhuc vtero latentem Christo obuiam sistat.

*Emblema.**Non inferiora sequemur.*

1. *Aquila suspendens.*
2. *Pullum suum ungue.*
3. *Soli obuertit.*
1. *Elisabetha.*
2. *Ioannem adhuc pendulum è matrice.*
3. *Christo dedicat.*

Vox Ioannis cui Elisabethæ votum inclusum.

N Ote sub illuni cur inuida mater alumnum
 Claudis adhuc, puro lux vbi nata die est?
 Eripe me vinclis, quem Sol inuitat I E S V S.
 Pullus ego, Solem pendulus ungue sequar,
 Hærebo labijs, oculisque & pectore I E S V,
 Illius è radijs lumina pura bibam.
 Inuideat Gnato dios pia mater honores?
 Seque sibi? matri pars bona Gnatus inest.

Prouerbia

Provida sed mater prius occupat ignea Gnati
 Vota, quod hic voueat; iam prior illa vouet.
 Fas sit ut ambo canant: *Non inferiora sequemur.*
 Voce pari, & Gnato nam sua mater inest.

Gratia necdum nato infusa.

Ioannes adhuc utero inclusus ab agna-
 to peccato liberatur.

Imago.

*-sua per vestigia voluitur anguis,
 Quo tamen eluctor. --*

1. Serpens immanis in
2. Quina volumina conuolutus cui appictus in dorso.
3. Sol stans in
4. Caua lunâ
5. Orbis inclusus medio serpentis canda volumini
6. Ore hianti euolat
7. Phoenix liber ut
8. Orientem solem spectet.
1. Peccatum originale
2. Quinque annorum millia aliquo numerante Ioannis ortum
3. Annuus recursus in quouis
4. Saculo 100. annorum quod per C. designatur, item vacua diuina gratia secula.
5. Omnes homines tenentur originario peccato demeriti.

6. Aprilis

6. *A primo peccato liberatur ãs utero & sine peccato nascitur*
7. *Ioannes & quidem hætenus unicus, exceptã B. Virgine & Christo.*
8. *Christum agnoscit nasciturum.*

V O X I O A N N I S .

Horatianum.

Ingens Draconis spira volubiles
 Orbes dolosis implicat orbibus.
 Captius his vt ingemiscat
 Orbis inexplicito sub hydro.
 Ineuolutos sæua volumine
 Adæ nepotes belua noxio
 Necte, & renecte, eluctor imo
 Mortis ab anguinæ barathro.

N O T Æ.

1. Serpens. *Vbi Serpens Orcinianus persuasit verito pomo primum scelus committere, inde natum est ceu alter serpens, peccatum originale in omnes Adæ posteros uti pestilens arbor, è serpentis veneno propagandum.*

2. Quina volumina. *Millenorum annorum quibus serpens id peccatum propogarat vsque ad Ioannis natiuitatem. Esto Salianus nisi numeret 4052. annos. Cuius accedo sententiæ. Esto 5000. posuerim ut utrique parti faciam satis.*

3. Sol. *Annum significat, quem suo cursu & re-
 recurſu perficit.*

4. Luna

4. Luna caua. Specie C. *saeculum* exprimit quod *centum* annis *evoluitur*, vel *vacua saecula* sole *institia* seu *menses omnes Christi* necdum *nati gratia*.

5. Orbis. Post *primos parentes* eo *vitio implicitus* quilibet *mortalium Adæ nepos*, siue *neptis toto orbe* *progenitus*.

7. Vnicus *Ioannes* uti *Phoenix pulcherrimus* è *Draconis sinu*, & *ore enolat liber*. Si tamen *vllus sit*, fueritue *Phoenix*. Is ergo sit *Ioannis mystico sensu*.

8. *Eluetans* è *peccato originali Ioannes Christu* *brevi nasciturum in utero B. Virginis* adhuc *delitescentem* *transpicit* & *manibus pedibusque ad eum* *gestit aduolare*.

In subrum insigne est infans è *serpentis hiatu* *emergens*.

Inolitam ab Adæ peccato Ioanni
nascituro labem Christus gratiæ
suæ rore diluit.

Emblema.

Flos de rore nitet.

1. Arbor aureis folijs unde
2. Ros argenteus ubertim defluit in
3. Liliu[m] sub eâ arbore inter
4. Spinas enascens &
5. Attris maculis sparsum, quas
6. Ille ros eluit.

7. Duo

7. Duo serpentes thyrso implexi, folijs venenum
adspunt, qui
8. Ambo fulmine adflati excidunt rupto
nexu.
1. Christus omnibus sanctis pulchrior, sanctior,
& altior, equo
2. Gratia, dum purissimam defluit in
3. Animam S. Ioannis suapte naturâ bonam, ut-
pote à summo Deo bonam creatam, ideoque
per se puram. Sed inter
4. Ceteros Adæ posteros reos.
5. Alienâ parentum culpâ & pœnâ inquinatam
suo in ortu, quam
6. Dei gratia expiat, & purgat
7. Mors animæ & corporis.
8. Numinis potentiâ in Ioanne vincuntur.

Trochaicum.

Ad Christum puerum.

A Vreis decora ramis
 Semper enitescit arbor,
 Cui fluit, fluit perenni
 Copia liquor, salubri
 Rore qui ferat medelant,
 Anguis improbo veneno,
 Lilioque quod scelestis
 Hydrus inquinat lituris.
 Euge ros saluber, euge.
 Pettilens scelus draconis,
 Dedecusque triste pulchri
 Floris expia decore
 Imbre, & expiabis atram

Lacteo

33

Lacteo liquore crinea.
 Tetrius quod est vel ipso
 Angue criminis parente:
 Triste quod ter execrandus
 Virus adspuit chelydrus.
 Lilio parum decoro
 Diluis pio sub imbri.
 Nunc radi viden: ligustro
 Purius quod entescit,
 Iamque labe purus almos
 Flos inhalat hic odores,
 Gratiaque cinnamonum,
 Nardinum, crocum, thymumque.
 Suavius quid his sit auris?
 Mi puer parens salutis
 In tuæ decus coronæ
 Flos ut hic honos honori
 Candidus sit, aureisque
 Roscidam suis ut ornet
 Arborem memor coronis.

Beata Virgo Christo, à quo gratiam
 accipit, grauida transfundit in Ioan-
 nem suum amorem: vnde ipse
 Ioannes pulchrior euadat.

Emblema 4.

Implet plena suo te rore.

1. Luna plena, è quâ
 2. Gutta roris in hiantem
 3. Concham influit, vnde
 4. Margaritum concrefcit.
1. B. Virgo Christo pragnans omnem excipit gra-
tia copiam, vnde

C

2 Lacrymas

2. *Lacryma amoris Virginei pignus, & testis
Stillat in*
3. *Ioannem avidum tam eximij doni, unde*
4. *Pulchrâ uti gemmâ exornetur, & pulchrior
evadat à Dei gratiâ.*

Sapphicum.

Plena iam Solis radijs, & auro
Luna roranti liquidum sub imbrî
Stillat argentum, teres unde conchæ
Vaio gemmat.

N O T Æ.

1. Luna ubi ex aduerso Solem adspicit, & eius radios toto sinu excipit; sua cornua colligit, & tum in plenum capit, & sese refingit: Unde clarior cæteris astris præradiat, & lucem suam unâ cum rore in circumstantem sibi terram refundit: Sic & B. Virgo una omnem omnium Sanctorum splendorem longe exsuperat, cum sit solis sui speculum sine macula, qua lumen, uti Luna transmittit, idque in alios è terrâ patet, atque adeo in ipsum sibi iam proximum tum genere, tum sanctitate Ioannem, sed filij sui beneficio, transfundit.
2. Luna Alcmani mater roris dicitur, præsertim sereno cælo: Ipsa enim frigidum est sidus, quod solis astus, & inde siticulosam terram, quem furtim inde elicit, vel gignit, humore temperat.
3. Si vero ros in margaritifera incidat concham, uti evenit in mari rubro, Persico, Indico, & Americo, tum in unionem decorum maris donum
(granum)

(*granum vocat Tertul.*) nobili gelu concrefcit, in
 opulentiæ maritima pretium, & concha ornamentum.
 Idipsum dixerim de magnæ Virginis in Ioannē ca-
 leſti gratiâ, quæ illi miram animi conciliet pulchri-
 tudinem, & ſingulari ſanctimonie beneficio illuſtres.
 Nec meo id ſenſu, ſed eximij Doctõris è ſententiâ,
 quem velim, ſilubeat, audias. Ambroſium dico in
 Luca c. 1.: Et vnde hoc mihi, vt mater Domini
 mei veniat ad me? hoc eſt, quantum bonum
 mihi accidit, vt mater Domini mei veniat ad
 me? miraculum ſentio, cognoſco myſterium:
 Mater Domini Verbo fœta, Deo plena eſt. Et
 paulo poſt: Non enim ſola familiaritatis cauſâ eſt,
 quod diu manſit, ſed etiam tanti vatis profectus.
 Nam ſi primo ingreſſu tantus profectus exiſtit,
 vt ad ſalutationem MARIÆ exultaret infans in
 utero, repleretur Spiritu Sancto mater infan-
 tis: quantum putamus vſu temporis Sanctæ
 MARIÆ addidiſſe præſentiam, &c.

4. Vide quæ paſſim interpretes de margaritâ pre-
 vioſâ Evangelica adſerant. Quæ poſſis band inconcinne
 huic aptare ſymbolo. Et Salmeron in parabolis pulchre
 explicat.

Ioannes vox in utero, quod Matri Dei
 Gabriel, id ipſe Puerò Aue accinit,
 & cum ſuâ matre comiter ſalutat.

C g

Imago.

*Sol cui dat salve, vox pia red-
dit aue.*

1. Sol oriens, in quo nomen IESVS.
2. Philomela cum schedulâ cerula, cui aureis lit-
teris inscriptum
3. Aue accinit
4. In aureâ caueâ, qua pendet è
5. Pomo onustâ pomis maturefcentibus.
1. Christus nasciturus,
2. Ioannes vox Christum
3. Salutat gaudio exsultans
4. Vtero S. Elisabethæ
5. Stirpe nobili & sancta.

S Vb breui longas caueâ querelas
An trahit gaudi cui spes aberrat.
Erudit lætis numeris canorum
Pectus Aëdon.

Iura naturæ superat parentis
Clausus angusto gremio puellus,
Cui sapit dulcem sua lingua gustu
Præcoce IESVM.

Seque captiuum breuiore septo
Nescit, At liber liquidas in auras
It canor, plectroque auido sonoras
Parturit auras.

Dat putas, primam genitrix querelam
Va, quod in seros sequitur dolores?
Vox Aue lætos canit in susurros
Auspice Verbo.

Sic pio saltu tremulisque membris
Gestit, & salve cui vox lit infans,
Accinit. Fit de Pueri canoræ
Vocis Aëdon.

1. Ecce nomen eius oriens. Zachar. 6. qui lo-
cus de Christo explicatur.

2. Sol iustitiæ, cuius in pennis, id est radijs (qui
pennarum specie tereti se formâ distendunt & spar-
gunt) sanitas, id est gratia, quæ primo à peccato,
cuius auito & gentilitio morbo oppressas animas liberat,
presertim Ioannis, quam eximio privilegio etiam nunc
in utero materno delitescens dignatur ab eâ labe
expiare, & nascenti peculiari beneficio, cuius agnata
strumam excicare.

3. Aue, A prima est vox, quæ infans recens editus
spirat, & vagit, tum quia facillima sit littera, nec
vllius plectri adminiculo egeat, nisi solo spiritu paulo
vehementius expresso, & hoc si naturam spectes. Sim
autem altius id inspicias, posset quis opinari, didicisse
ab Adam protinus queri. Ah! & suam infelicitatem
illum deplorare, qui prius damnatus, quàm natus
(ut cum Bernardo lugeam) arctiori è materni veteri
sarcere in laxiorem mundi carcerem erumpit miser,
cui querela, que sepius. Ah! ah! nunc ingeminat:
postea forte adyciet sepe miserrimum illud &
sempiternum doloris Elogium: Væ. Quod quoties in
sacro eloquio Deus intonat, simul & fulmen æterni
incendij in caput impij intorquet, ut censent nonnulli,
viderint an bene, illud Sapientis Eccl. 10. Væ terræ
cui Rex puer est, sic intelligatur ad litteram de alte-
rius seculi sempiterno supplicio. Felicius nascituro
Ioanni fors obtigit, cui licuit non tristem de suo exitio

querimoniam texere; sed hilarem de salute gratulationem, & faustum omen suo servatori accinere, & illi suave & officiosum Ave propinare, & simul ludibundis membris ad hunc cantum quasi choros ducere,

Concors I E S V Pueri & Ioannis Vox
gemino in parentum utero
sibi respondet.

Imago 6.

Obloquitur septem numeris par
Chorda.

1. Hinc una, inde altera cithara, cui in medio
2. Rosa, ut solet. In eâ citharâ
3. Septem fides, quarum
4. Primam ubi
5. Manus è nube plectro tangit: etiam
6. Prima fides in alterâ citharâ crispatur.
7. Pulvinus purpureus hinc unam citharam, inde
sustinet alteram. Vterque vero pulvinus, è
8. Purpurâ floribus acu pictâ.
1. I E S V S Verbum & propè Ioannes vox ambo
pari formâ oueri in utero vocales.
2. Sanctitatis pulchritudo, & boni nominis odor.
3. Septem dona sancti Spiritus,
4. Vbi Christi sapientiam ad impartendum do-
num S Spiritus sollicitat.
5. Amor Dei, is etiam tunc

6. Mores

6. *Monet intellectum Ioannis, ut Christum agnoscat, & canat illum sapienter.*
 7. *Vterus B. Virginis & Elisabetha intumescens in*
 8. *Corpore casto & venusto.*

Sapphicum.

E Rudi plectro tremulo vel vnam
 Hic fidem. Concors animat gemellas
 Vox fides, & par citharas sorores
 Aura maritat.

N O T Æ.

Experientia docet, & D. Gregorius adserit hoc, quod hic disserui.

Obuius Christus puer adhuc inclusus
 Virginis gremio, in Ioannis æquè
 pueri animâ sui exprimit effigiem.

Imago 7.

Pulcher amor pulchros facit.

1. *Avis pulcherrima, cui*
2. *Caput radijs insigne sit.*
3. *Lilio avis insistit, que*
4. *Paruo & maculoso speculo*
5. *Sui pulchram appingit imaginem:*
1. *Christus*
2. *Gloria diuinitatis*
3. *Vtero B. Virginis purissimo*
4. *Ioannis anima adhuc parentum è noxa inquinata*

C iij

6. Gra.

5. *Gratiã, in qua Christi relucet effigies, adspirat, eamque inde decorat, cui inoleuerat vitium pro naturã ex Ada noxiã propagine.*

Glyconium, & Pherocratium.

P Vlchris irradiat comis
Solis deliciae puer,
Quo non pulchrior alter.
At contrã liquido nitens
Crytallo speculam sedet,
Quo par lucet imago.
O! hic opto diu suo
Occurrat speculo puer,
Cui concors decus adflat.

N O T Æ.

1. *Auis. Christus totus cœlestis, & cui cum terra commercij sit nihil, quo non sit, nec esse possit aliquid pulchrius. Ideoque in sacra pagina saepe ut talis describitur, sed hoc alibi ostendam.*

2. *Caput radijs insigne. Radij angustiorem humana natura dignitatem, eamque diuinam indicant. Hinc Latino Regi Bis sex aurati radij solis auis specimen. Virg.*

3. *Lilio. Nullus lilio purior candor, & ob id Poetae fingunt, quod Iuno illi lac suum infuderit, unde sit dictus flos Iunonius. Verum id quod in illa fabulosa vanitas, id in Virgine Matre ipsissima veritas, ubi lac virginis mamillis lilio infundit Christo puero purissimo*

5. *Sui effigiem. Illumina faciem tuam super seruum tuum, & saluum me fac in tua misericordia. Psalm. 30.*

Christi

Christi amor ex vtero Ioannem etiam
in vtero clausum allicit ad sui amo-
rem, & vna Elisabetham
eius matrem.

Emblema 8.

IOANNES AD CHRISTVM.

Quo trahis, vsque sequar.

1. *Magnes, ceu gemma, inclusus*
2. *Annulo aureo, qui magnes trahit*
3. *Annulum ferreum. Hic & alterum trahit*
4. *Annulum ferreum, sed*
5. *Minorem.*
1. *Christus, qui omnia ad se trahit*
2. *B. Virgine, cui perpetua sanctitas, & eximium*
pretium apud Deum,
3. *Ioannem duriter semper viuentem, & forti-*
ter morientem,
4. *Elisabetham matrem, que si non equali san-*
ctitate par sit cum filio suo;
5. *Imago aliquatenus tamē est similis, sed minor*
in perfectionis circulo existit.

Cerne, puer puerum trahit, ac tenet illice nexu:
Christus enim magnes, Sed rigor omnis abest.
Ast ego non sine mente chalybs: puer inquit alter.
Quā trahor, æterni viuet amoris amor.

C v

NOTÆ.

1. Magnēs. Magneti nihil simile in rerum natura existit: quia tam miris potentis, tam arcanis viribus, ut nemo tam solerti sit ingenio, ut eas explicare possit.

2. Itidem inter tria Dei admiranda menti D. Bernardi, Verbum in carne maximum est miraculum, quo omnia ad se trahit.

3. In aureo annulo, id est conceptum in Matre Virgine, unde oritur.

4. Tertium miraculū fides in corde. Quasi usquam, sanè mita fuit in S. Ioanne etiamnum fari nescio, sui que ignaro, si spectes concretum tantum ad sex menses foetum, quem Christi amor trahit. Vti autem annulus perpetuo in se recurrit: sic & ipse virtutis studio nunquam interrupto vitæ suæ orbem in temporis volubilitate expleuit. Ferreus autem quia non sit Christo nec eius aurea matri par. Sit tamē uti ferrū, sanctus & durus asperrimam ut vitam ageret, & uti chalybs mortis cruentum ferrum ferreo pectore exciperet, retunderetque.

5. Si magnes annulum ferreum attigerit; ille ipse annulus alium trahet annulum ferreum, uti Ambrosius, & experientia docet. Imprimi enim magnes halitum seu spiritum nescio quem, & suam vim imprimit ferro (esto nonnulli dubitent an ferrū potius trahat magnetem.) Sic & Ioannes, ubi illi Christus uti magnes gratiam adflarat ideoque exsultat, etiam & in matrem à Christo gratia per Ioannem transfunditur, & ipsa in Christi amorem rapitur, & præ gaudio

etiam

etiam gessit. Sed malim id aureo Ambrosij stilo depingere, quam meo. Quem audi (in Lucam c. i.) Duplici miraculo prophetant matres spiritu paruulorum. Exultauit infans; & repleta mater est. Non prius mater repleta, quam filius: sed cum filius esset repletus Spiritu sancto, repleuit & matrem.

5. Minorem. Filius matris sue censetur imago simillima, sed hinc filio suo minor mater gloria existit.

Ioannes Christo horoscopum vti Vates & Astrologus designat.

Imago 9.

-- Magna sol virginis astro

Nascitur --

1. Solem, sed paruum in
2. Virgine, cui in
3. Dexterâ cornu copia, in
4. Lauâ ramus floridus cum pomo punico.
5. Genius alatus
6. Astrolabio demonstrat vti horoscopum.
1. Christum puerum in
2. Deiparâ cui
3. Gratia diuina affluentia vberior
4. Flos virginitatis & fructus virginei partus.
5. Ioannes puer indicat,
6. Spiritus Sancti dono, quod est intellectus, quo ostendit Christum breui nasciturum.

IOAN.

IOANNES AD CHRISTVM.

V In tibi designem natali sidus in horâ?
Sol nunc agit sub Virgine.

Latior haud vsquam surget, nec pulchrior ætas.

Dat Virgo fruges, sol decus.

Frugibus implebit iam fertile copia cornu,

Cui pax decora floreat.

Semper in augusto si sol stat Virginis astro,

Messes perennes auguror.

NOTÆ.

Ramus floridus. Sarculus punica mali præter aliarum arborum vsus debet florens inseri. Sic & humanitas in Christo insita deitati, idque in ea stirpe Iesse, Beata in quâ Virgine, ex qua & flos virginitatis integerimus, & fructus è partu pulcherrimus cum corona diuina maiestatis enituit, vti in pomo punico, quod natura sua coronat.

Beata Virgo & eius Puer cœlestem adflat auram, quâ Elisabeth & Ioannes, vti organum concinunt.

Imago 10.

*Da Zephyrum puer hinc, accinet
inde parens.*

1. Vultus Virginis,

2. Vultus item Pueri.

3. Ambo in alis Cherubim adspirant

4. Auram suis oribus, obuio

5. Organo

5. Organo argenteo, & inaurato, quod canit laudes
pueri & matris.

1. Beata Virgo,

2. Christus,

3. Ambo toti caelestes;

4. B. Virgo suum amorem, & puer gratiam adflat.

5. Elisabetha & Ioanni. Mater enim cum suo fo-
tu quid vnum censetur.

ECce parens cum prole, pari bibit aure salutem,
Quam placidis spondet Virgo, puerque genis,
Et facer adspirat vocales spiritus auras,
Caelestique animat viscera muta sono.

Hinc puer arguto gremio, materque suavi

Ore sonant blandis organa viua modis.

Ceu cauus os matris tubus hincit & accipit auras,

Pes vero pueri pleetra canora facit:

Plaudit Ioannes io tibi * Christe triumphum.

Et bis io ter io deinde triumpho canit.

Plaudit io pnero puer, & canit ille parenti

Delicias matris, diuitiasque suas.

Si medio tam grata sonant hic organa mundo:

Accino. iam templum nobile mundus erit.

* *Semestrus puer, qualis S. Ioannes, natus Roma in
foro olitorio exclamauit io triumpho. Liu. l. 21.*

Vterque Puer sibi mutuuum
amorem adspirat.

Imago II.

Dux oculus flammam parit.

1. Duo oculi conspirans

2. Radios hinc inde in

3. Medius

3. *Medium cor inter alas*
4. *Ardens ijs radijs, quos oculi adspirant cordi.*
1. *Christus & Ioannes*
2. *Se mutuo adspiciunt,*
3. *Cor mutuum unde concipit*
4. *Amoris flammam.*

A B gemino gremio, geminoque ab pectore flammam
 Haurit, & alterno transferit igne puer,
 Unde pares concors conspirat ocellus in ignes,
 Quos peperit cordis lynceus hospes Amor.
 Nec loquar occultos geminâ sub matre susurros,
 Unde pias animant bina flabella faces.
 Tam bene si concors iubar adflat ocellus ocello,
 An geminis geminum quis putet esse caput?

N O T Æ.

Radios. Igniculi è corde amanti exsiliunt in oculos, qui inde suos radios alienos in oculos transmittunt, & cor itidem in amorem accendunt mutuum. Vtrimque ex oculis emicantes radij. D. Basil. de Virginitate è Platone An nescis, oculi sunt in amore duces, Prop. Adde & faces.

Ioannes à Christo illuminatur, & loqui discit, vt Memnonis statua orientis radijs icta.

Emblema 12.

Sol radios da, plectra canent.

1. *Caput ærum stat in*
2. *Candida basi, cuius*

3. *Oris*

3. Ori adflat
4. Aurora
5. Radium, unde ex
6. Ore ventulus procedit.
1. Ioannes originali peccato infectus,
2. Sancta Elisabeth,
3. Ioannis anima
4. Gratia ortus
5. Beneficium purgandi peccati & lucem, è qua,
6. Loqui membris nunc, & postmodum ore possit,
& incipiat.

AD MEMNONEM.

Quâ nouus inuehitur rosco sol ardua curru,
 Euoluitque rubro nubila vela mari,
 Os radio propiore redux tibi libat Eous,
 Et legit auratis oscula clara genis;
 Tum quid agis vigil auroræ, qui filius audis?
 Hoc radio an plectro? ceu lyra dulce canis.

PALINODIA.

Fabula sed Memnon, magici de carmine rhombi,
 Vox sonat è ficto Memnone vera puer,
 Ad pueri radios (puer alter Eous Eoo est)
 Muta prius, Verbi Vox modò lata sonat.

IOANNES ACCINIT.

Virgo, puerque pio me tangit & vrit ocello,
 Nec vigil è gemino Vox ego sole loquar?
 O valeant vinctæ morosa silentia linguæ.
 Virgo, puerque meæ sol it vterque lyra,

Memno.

Memnonis Æthiopi, qui fingitur Aurora filius, statua celebris in Ægypto, vbi orientis solis radio tangitur, arte magicâ quid bene sonat. Vti est expertus Strabo. Plerique veterum meminere: de quo sic Iuuen.
Magico resonant de Memnone chorda.

Per B. Virginem fons gratiæ è Christo
 in Ioannem & Elisabetham influit.

Imago 13.

Arduus ima rigat.

1. Fons salit è
2. Lilio in
3. Monte rotundo,
4. Riuus septemfluus irrigat
5. Flores in monte enatos, &
6. Obit montem,
1. Christus è
2. Beata Virgine in
3. Montanis iudea,
4. Septem dona Spiritus Sancti sese infundunt in
5. Elizabetham & Ioannem
6. Perpetua in gratia.

Montanis pia Virgo iugis decurrit ad Hebron,
 Tecta sub ima quibus mater Elisa sedet.
 Sic Mariæ fons fonte fluit, fons largus Amoris,
 Hinc vt Elisa bibas ceu caua vallis aquas.

Ioannes

Ioannes Christum transpicit ex utero,
& Deum colit, & mundo co-
lendum ostendit.

Imago 14.

-- Latet que, patet que

Deus amor. --

1. Globus crystallinus, cui
2. Sol inclusus transserit
3. Radios in alterum
4. Globum è crystallo minorem, sibiq; obuium, cui sit inclusus
5. Phosphorus hauriens inde radios.
1. Corpus B. Virginis.
2. Christus clausus in utero
3. Gratiã in
4. Elisabetham sibi obuiam transfundit, cuius in utero clausus
5. Ioannes clarius lucefcit.

Q Vi sub perspicuo sponte sedet globo,
Crystallum radijs transluit aureis,
Promittitque utero sol iubar obuiõ,
Ac ad fiat puero decus.

N O T Æ.

FOetus inclusus utero in modum globi membranã
inuolutus in se complicatur. An autem sic & Christus in
Virginis gremio sese habuerit, differans docti vel potiùs
D in medium

*n medium relinquunt. Ut quid enim opus inquirere
rem tam abditam, & arcano Dei consilio reſeruatam
curioſius perſcrutari.*

**Ioanni Chriſtus adſpirat gratiæ pul-
chritudinem, & agnatum
peccatum eximit.**

Imago 15.

Manifesta in luce refulſit.

1. Sol irradiat
2. Atra nubi, cui opponit
3. Iridem,
4. Draco igneus è nube excidit in atrum
5. Hiatum.
1. Chriſtus adlucet
2. Ioannis anima peccato inquinata, &
3. Gratia ſua decorem adiicit,
4. Orci teterrimus inquilinus ex anima Ioannis
ruit in ſuum
5. Orcum.

IOANNES AD CHRISTVM.

Cæca fui in gremio nubes, Iubar adflat I E S V S.
Fac de nube nouum ſim decus, Iris ero,
Iris ero, cælo quod nuncia ſolis imago eſt,
Hoc & ero terris: nuncius ibo Deo.
Quid refert cælo terrisſie enata ſit iris?
Si modo iucundum ſpargat amœna iubar.

Ioannes

55

Ioannes in vtero ab Christi occursu
eximiam accipit animæ
pulchritudinem.

Emblema 16.

-- *Rosa solis ab aura*

Aurea ducit opes.

1. Sol oritur, ad cuius
2. Radios
3. Calyx rosa sese aperit
4. In rosam in
5. Roseto, vbi
6. Plurimi calyces
7. Adhuc clausi persistunt.
1. Christus breui nasciturus.
2. Gratia.
3. Ioannes inclusus vtero materno
4. Accipit insignem animæ pulchritudinem
5. In humano genere.
6. Infantes in vtero
7. Inuoluti Adæ peccato nullo animæ decore efflorescunt.

VOX IOANNIS IN VTERO.

Hispidus ante calyx spinis; formosa dehiscit
Iam rosa, quæ dono solis amœna nitet.
Namque nouo mihi pulcher amor præfloret honoris.
Te mea lux IESV, te rosa pulchra sequar.

D ij

NOTA.

N O T Æ.

*Latere sterilis quod ex matrice produxisti liliū
castitatis, rosam spiritualis fragantia, interdū lucen-
tem facem aduentus Christi, Ecclesia pronubum, pœ-
nitentia præconem, Agni indicem. Theod. Studites de
S. Ioan. Bapt.*

LIBER II.

V I T A.

*Vt olea se conuertit solstitio: ita etiam
Ioannis ortu solstitiali lex Moyfis
abit in legem gratiæ.*

Emblema 1.

Solo noua nouus ibit honos.

1. Sol in cancro, sub quo
2. Oliua, qua sua
3. Folia inflectit & inuertit.
1. Iunius, natalis Ioanni mensis dum sol uersatur
in cancro in æstimali solstitio.
2. Lex Dei
3. Vetus in nouam legem se uertit nascente
Ioanne.

Cancer ut æstiuus solem detrudere signis
Cœpit, & accidit longior umbra diem;
Puber oliua caput cum sole reflectit in orbem,
Auertitque suas apixia tota comas.

ATON

ii d

Solsti.